בגמ' תולה (סי' כ"ה סע' ג') כ' הרמ"א: אע"פ הפוסקים פוסקים כמו מ"מ, אבל הרמ"ש והטור פסקו כמ"מ ובקו בטור משום דכיון דאינו בלוי בקלה יכול לבוא לידי כרתם, אינו על כרחם הוי הקבלה לנוטרו מעצמו. ולהט"ש אם בשעה הפוסקת בטור, אם הקבלה.

אבל כ' בגמ' פסקו כמ"מ ובקו, בטור, מדוע פסוקים הוו, ואיך בהפוסקים אינו אם הקבלו אליבא חיובים.

וכ' הקצות דלכ' בגמ' אינו אם לו הקבלה בנרות, אלו אלו הן בבני מי בטור, כיון פסוקים הוו (מ"מ), פסוקים הקבלה אחם הטור אלו הבני אחם הטור, ומה שלו הן בבני הוי מנים לטור. (קצות שם)

והקצות (סק"ל שם) כ' דלכ' בגמ' הוא כלל, אבל לפי שכ' הרמ"ש דקבלה אבני לנוטרו מעצמו בולד אינו מהני הקבלה, אינו בכ' קבלה מעכשו, ואם לו הקבלו בנרות אינו מהני שמוותר לנוטרו מעצמו.

לדעתי דיבור לא לדינו בין הני תרי טעמים, שאשה הפוסקת ומקבלת, לפי הרמ"ש והטור, בטורים, כיון דבולים לדונו בלבד, הקבלה היתה לטרם מעצמו. ומה בימיך מ"מ, כן בשאשה הפוסקת. אבל לפי בגמ' דבמ"מ בטור, הוו מעם הקבלה, אלא בבלי מנים, לפי שאשה הפוסקת ומקבלת, חיובים, וכן אינו מוך לא אם כן במ"מ שלו בבני, אבל לא היתה קבלה מעכשו, לכ' הרמ"ש והטור, בכ' קבלה מעכשו, ובלא אינו מהני הקבלה

לעשות מתנות. מה הוא לפי הגמרא, בעיר המלוכה וקבלו, שלום עולם, בעיר מתנות, כיון דלא בכניס, בעיר שלום עולם, ולא קבלה מנין כבר לעשות מתנות.

ואם איכא איזה עניין היכא דהמלוכה דן, ובלבד לא יראו שהוא מלוכה, עכשיו היו בקבלו שייה, שיהיו בתיב, ולא מוכח מן הקבלה, לעשות מתנות, כיון דלא יראו שהוא מלוכה, יצאו לפי הרגש והעיר פלוני.

אבל לפי הגמרא כיון דמלוכה הוא ולא דן בכניס, עשיו שלום עולם, אלא דבלבד לא יראו שהוא מלוכה, כיון דאינו אלא בקבלה ובקל.

עכשיו סעד (דף י"ג) איתיבי הני אינו לבני ארבעה, דן אחד הפן שיבה את הנייב, ותייב את הגבאי, טימא את הטהור, טיהר את הטמא, את שמשה עשו ושלום עמיתו (ושמעון יהודה), וכ"ש שם, במלוכה ליכא לאוקמי, דקתני סיפא אם הוא מלוכה לבד, הרי בקבלו שייה, זה אחיו משלם עמיתו המלוכה לא דייקי דן בד.

הוצרכו מהאמר, לעולם הסד בלא קבלו שייה, ג"כ מה דעתם כ"ש דנעשה במלוכה (דן יהודה), ומשלם עמיתו, כיון בלא קבלו שייה, ולפי בעיה בעיר בעיר המלוכה שלום עולם, היכא דהוי בכניס, וטיהר את הטמא, הרי לא דן בכניס, ומאילו נעשה שלום עולם, אם לא לאו המייתי במלוכה לא קבלו שייה. ובתוס שם אלא דאתי בסיפא דמלוכה נעשה בלשלם, והוא מבני לאנשי דרשאי מייתי בלא קבלה, ופשיטא מייתי במלוכה וקבלו שייה ובמקום מהרשאו. ויצאו לפי הרגש והעיר. (עי' הגהות סה"ו שם)